

ਉਮਾ ਨਾਥ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਾਜੀਵ ਭੱਲਾ ਜੇ. ਜੇ.
ਅਵਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿਬੀਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ
ਬਨਾਮ

ਸ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਅਤੇ ਹੋਰ,- ਜਵਾਬਦੇਹ

2007 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 10900

29 ਅਕਤੂਬਰ 2007

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 1961 - ਐੱਸ. 12- ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ 14 ਅਤੇ 226—ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 5 ਆਫ 2007 — ਐੱਸ. 12-ਏ — ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ — ਸਰਕਾਰ, ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ ਐੱਸ. 12-ਏ ਦੀ ਥਾਂ — ਐੱਸ. 12- ਦੀ ਬਦਲੀ ਮਿਆਦ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ 3 ਸਾਲ— ਕੀ ਸੋਧ ਕਲਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। 14 - ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ - ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਸੋਧ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਹੀਂ - ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਕਾਰਨ ਦਖਲ ਦੇਣਾ—ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 2007 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੰ. 5 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬੀ ਦਾ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਅਧੀਨ I ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲੰਕਜਨਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਕਲੰਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 15)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸੋਧ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਜ਼ਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ

ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਉਪਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਇਸਦਾ ਅੱਗੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦੁਕਵੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 17)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਬੀ.ਐਸ. ਸੇਵਕ ਅਤੇ ਧਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਐਮ.ਐਸ.ਖਹਿਰਾ ।

ਐਚ.ਐਸ ਮੱਤੋਵਾਲ, ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ, ਐਨ.ਡੀ.ਐਸ. ਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਐਡੀ. ਏ.ਜੀ.ਪੰਜਾਬ।

ਉਮਾ ਨਾਥ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ 16 ਫਰਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮਾ.ਰ.ਕੋਟ ਕਮੇਟੀ ਰਾਏਕੋਟ (ਲੁਧਿਆਣਾ) ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਛੋਟੇ ਵਜੋਂ ਐਕਟ 5) ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵੀ ਬਣੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 2 ਆਫ 2007, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12-ਏ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ 2007 ਦਾ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 2007 ਦੇ 5 ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 2007 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 5 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12-ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“12-ਏ. ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਏ ਆਰਕੇਟਸ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 2007 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

- (a) ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;
- (b) ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਵਾਈਸ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਾ

ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਗੇ;

- (c) ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ, ਇਸਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਅਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ
- (d) ਹਰੇਕ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁੜ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:
- ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੁਨਰ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

(2) ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, 2007 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. 5 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੇਟੋ/ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 2005 ਵਿੱਚ ਸੋਧਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ। ਦੂਸਰੀ ਧਾਰਾ > ਧਾਰਾ ਜੋ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

“35 ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ

- (1) ਜੇਕਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਅਲਹਿਦਗੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨਾਂ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ।

- (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣਗੇ:-
- (a) ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਵਾਈਸ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ;
- (b) ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ;

- (c) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ [ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ] ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿੱਟ
- (3) (a) ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਗਠਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
- (ਬੀ) (i) ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ:
- ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (ii) ਅਜਿਹੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;
- (iii) ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।
- (4) ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗਾ। ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ।
- (5) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫਰਵਰੀ, 2007 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੀਆਂ

ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਉਪ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 213 ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ 2007 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੰ. 5 ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12-ਏ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਤਕਰੇ ਨਾਲ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

(4) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਡਾਇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀਜ਼ ਐਕਟ (3 ਆਫ 1911) ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (ਈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ. 22 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਬਟਾਲਾ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ। ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 27 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ 16 ਮਾਰਚ, 1961 ਨੂੰ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ, 4 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ ਕੁਝ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸਟੇਟ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ। ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਿਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੋਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਖਾਲੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ 13 ਮਾਰਚ, 1961 ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 10 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ

ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਮਾਰਚ, 1961 ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਉਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 22 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਤਾਜ਼ਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੀ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਦਬਦਬਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਮਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਆਪਣੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰ ਲਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (ਈ) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (1) ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (ਈ) ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਤੋਂ 7 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ:

- (6)) ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐੱਸ. ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ 14 (ਈ), 16 ਅਤੇ ਐਸ. 24(3)। ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਇ III ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੋ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਗਠਨ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਚੋਣ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਮਝਦਾ ਹੋਵੇ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਸੀਟ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮੈਂਬਰ ਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ

ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿੱਤੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸੀਟ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। S. 16 ਦੇ ਹੋਰ ਉਪ-s.(3) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੀ ਸੀਟ ਧਾਰਾ 14(e) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਚੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ"। ਸੈਕਸ਼ਨ 14) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਗਲੇਰੀ

ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

- (4) ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ S. 16(1) ਦੇ cl.(a) ਤੋਂ cl. (g) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐੱਸ. 16(1) ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ

"ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਨ I ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 16(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। S. 16 ਦੇ ਉਪ-s.(2) ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ S. 1 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਟਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਚੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਅੰਤਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕੁਝ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਸੀਟ ਐਸ. 14 (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 14 (ਈ) ਦਾ ਸਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ। 14.

- (5) ਹੁਣ S. 24 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 24(1) ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹੁੰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 24(2) ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪ-ਸ. (1) ਵਿਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਗਲੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਾਜਬ ਸਮਝੇਗੀ, ਉਸਦੀ ਚੋਣ, ਅਵੈਧ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। S. 24 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਸ. (2) ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਅਵੈਧ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਚੋਣ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਪ- ਸ . ਐੱਸ. 16 ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ

ਵਾਲੀ ਸਮਝੇ, ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

- (6) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਸ. 16 ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੌਕਾ ਅਕਸਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ S. 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ S. 14(e) ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਟ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹਟਾਉਣਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ S. 16(1) els ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। (a) ਤੋਂ (g), ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਵੀ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਉਪਬੰਧ ਹਨ, ਇੱਕ ਐਸ. 14 (ਈ) ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਐਸ. 16 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਸ. 16 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ

14 (ਈ) ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ S. 14(e) ਨੂੰ els ਵਾਂਗ ਵਿਆਪਕ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (a) ਤੋਂ (g) ਇੱਕ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਜਨ ਹਿੱਤ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, els ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹਟਾਉਣਾ। S. 16(1) ਵਿੱਚ (a) ਤੋਂ (g) ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, S. 16(1) ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ S. 14(e) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਦੋ ਉਪਬੰਧ ਹਨ, ਇੱਕ ਐਸ. 16 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸ. 14 (ਈ) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ

ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ S. 14 (e) ਜਾਂ S. 16 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ, ਜਿਥੇ ਦੋਵੇਂ ਓਵਰਲੈਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਤਕਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐੱਸ. 14(ਈ) ਵਧੇਰੇ ਸਖ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

(7) ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ S. 16(1) ਵਿੱਚ ਹਟਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (a) ਤੋਂ (g) ਇਸਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ S. 16(1) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ S. 14(e) ਜੋ ਕਿ ਜਨਹਿਤ ਵਿੱਚ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਭਾਵੇਂ S. 14(e) S. 16(1) ਤੋਂ ਚੌੜਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ els ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨ ਹਨ। (a) ਤੋਂ (g) ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ els ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। (a) ਤੋਂ (g) ਇਹ S. 14(e) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ S. 16(1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ S. 14(e) ਜੋ S. 16(1) ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, S. 16(1) ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਖ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ S. 16(1) ਦੇ ਉਲਟ, ਸਬੰਧਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ! ਐਸ. 16 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16(1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਐਸ. 14(ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮੰਗਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ; ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਐੱਸ. 14(e) ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 14.

(6) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ 14(e) 'ਤੇ: ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਅਕਸਰ ਭੇਦਭਾਵ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਾ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਧਾਰਾ 16(1) ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ, ਜੋ

ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (ਈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਖ਼ਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ WA ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ EP ਰੋਜ਼ਪਾ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਆਪਹੁਦਰਾ ਹੈ, ਅਰਥਹੀਣ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਹ ਅਸਮਾਨ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਇਹ ਜਨਤਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੈਰਾ 85 ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਤੀਜੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਕਲਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦੂਜੇ ਆਧਾਰ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। 14 ਅਤੇ 16. ਆਰਟੀਕਲ 16 ਬੁਨਿਆਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬੀ. ਓਪ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ। ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਜੋਂ ਜਨਤਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਕਲਪਿਤ ਨਵੇਂ ਵਰਗ ਰਹਿਤ ਸਮਾਨਤਾਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। 16 ਅਨੁਛੇਦ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਲਾ, 14 ਜੀਨਸ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਲਾ। 16 ਇੱਕ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 16 ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵ * ਸੀਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। o ਜਨਤਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ। ਬੇਸਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਜੋ, ਇਸ ਲਈ, ਦੋਵਾਂ ਕਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। 14 ਅਤੇ 16 ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਕ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਸ ਮਹਾਨ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੀ ਹੈ? ਬੇਸ, ਜੇ., "ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾਪਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤੰਗ ਪੈਡੈਟਿਕ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਕ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜਕਰਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮਾਨਤਾ ਮਈ ਪਹਿਲੂਆਂ ਅਤੇ ਮਾਪਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰਵਾਇਤੀ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਕੈਬਿਨਡ ਅਤੇ ਕੋਫਾਈਨਡ"

ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਤੋਂ, ਸਮਾਨਤਾ ਆਪਹੁਦਰੇਪਣ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਆਪਹੁਦਰੇਪਣ ਸਹੁੰ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ; ਇੱਕ ਬੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲ ਵਧਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ, ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਅਤੇ ਲਾਲਸਾ ਵੱਲ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਆਪਹੁਦਰਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਆਸੀ ਤਰਕ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਵੇਂ ਅਸਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਜਨਤਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਲਾ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। 16. ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 16 ਮਨਮਾਨੇ 'ਤੇ ਹੜਤਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ $e >$ ਇਲਾਜ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ। ਉਹ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵੈਧ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਨ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਚੰਬਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਹਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਮਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। . 14 ਅਤੇ 16. ਮਾਲਾ ਫਾਈ ਆਈ ਡੀ ਐਕਸਰਸਾਈਜ਼ ਆਫ਼ ਆਈ ਓਅਰ ਅਤੇ ਆਪਹੁਦਰੇਪਣ ਇੱਕੋ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਘਾਤਕ ਕਿਰਨਾਂ ਹਨ: ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਕਲਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। 14 ਅਤੇ 16।”

(7) ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ > ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਖਾਨ ਚੰਦ (3) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 12 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਹੰਕਾਰ ਦਾ ਤੱਤ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਭੱਜ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 32 ਅਤੇ 226 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ-ਅਵਰਟਸ ਦੀ ਹਿਚਕਚਾਹਟ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਮਰਤਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਫਾ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਓਨਾ ਹੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਛੇਦ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

(8) Byrefe: ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰਣਾ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ: ਮਾਨਯੋਗ ਦ ਐਪੈਕਸ ਵਿੱਚ ਓਮ ਨਰਾਇਣ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ, ਸ਼ਾਹਜਹਾਨੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ (4) ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਪਾਲ/ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਬੁਲਾਜੀ ਬੋਰਾਟੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

(9) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ 9 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ

ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਖੇਤਰ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹਟਾਉਣਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਲੰਕ ਦੇ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਟਾਉਣਾ ਕਲੰਕ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਦੰਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ਗੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਫਰਸਟਟੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਕੇਵਲ ਦੰਡ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 6 ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਟਾਉਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (ਈ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਹੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਟਰੱਸਟੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਟਰੱਸਟੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

- (8) ਇੱਥੇ ਬੋਲੇ ਗਏ ਹਟਾਉਣ ਨਾਲ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਲੰਕ ਲਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਦੰਡਕਾਰੀ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੰਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਪਰਤੱਖ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਪੈਲ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ.

- (9) ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

- (10) ਬਖਤਾਵਰ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਮਡੀ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਵਿੱਚ,

ਪੰਨਾ 2245 ਪੈਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ , ਜੋ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:

1. ਫਿਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਐਕਟ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲਈ, ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਰੋਕੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਹਵਾਲਾ, ਪਰ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸਥਿਤੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਨਿਵੇਕਲਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(11) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਕੌਸਲਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਿਜ਼ੋਰਮ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀਆਂ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸੀਵਿਧਾਨ ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੂ ਮਾਈਲਾਈ ਹਲੀਚੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਿਜ਼ੋਰਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (7) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਲਾਇੰਸ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

(12) ਅਸਾਮ, ਮੇਘਾਲਿਆ, ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਅਤੇ ਮਿਜ਼ੋਰਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਬਾਇਲੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਵਿਧਾਨ ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

(13) 1. ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰ ਖੇਤਰ...

(2) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦਾ ਸੀਵਿਧਾਨ-(1) ਹਰੇਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੀਹ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 1 ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬਾਲਗ ਮਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਜਾਣਗੇ।

(2).....

(3) ਹਰੇਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਖੇਤਰੀ ਕੌਂਸਲ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ, 'ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ (ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਨਾਮ)' ਅਤੇ 'ਖੇਤਰੀ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ (ਖੇਤਰ ਦਾ ਨਾਮ)' ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਮੋਹਰ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਨਾਮ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(4)

..

(5)

..

(6)

...

(6A) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੂੰ ਪੈਰਾ 16 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਲਦੀ ਭੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲੇਗਾ (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ).....

(7)

..

(8)

...

(9).....

10. ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ

ਪੈਰਾ 2, ਮਿਜ਼ੋਰਮ ਦਾ ਰਾਜਪਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ MADC ਦੇ ਚਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰੇ।

11. ਪੈਰਾ 2 ਦਾ ਉਪ-ਪੈਰਾ 6A ਅੱਗੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਗੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ. ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪੈਰਾਗ 2 ਦੇ ਉਪ ਪੈਰਾ 6A ਅਧੀਨ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ। ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ 20BB ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (6A) ਅਧੀਨ ਵਰਤਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪੈਰਾ 2. ਦੀਆਂ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਵਰਨਰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ, ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ (6A) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪ ਪੈਰਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ; ਪੈਰਾ 2 ਦੇ raph (1) ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪੈਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੋਡ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ- ਛੇਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਬੀ.ਬੀ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਦੇ ਚਾਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਓ ਰਾਜਪਾਲ ਅਖਤਿਆਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੈਰਾ 2 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ (6A) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਵਿਵੇਕ. "

(12) LearnerLearned ਸੀਨੀਅਰ 1 ਵਕੀਲ ਨੇ 1 ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਨਾਗ ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ (ਪੀ.ਜੇ.) ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ, ਹਲਦੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (8) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਵਸਥਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਵਿਵਸਥਾ ਆਪਹੁਦਰੀ, ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਵਸਤੂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ. ਬਾਂਬੇ ਡਾਇੰਗ ਐਂਡ ਐੱਮ.ਐੱਫ.ਜੀ. ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਾਂਬੇ ਇਨਵਾਇਰਨਮੈਂਟਲ ਐਕਸ਼ਨ ਗਰੁੱਪ ਐਂਡ ਓ.ਆਰ.ਐੱਸ. ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ । (9),

ਪੰਨਾ 1530 (ਪੈਰਾ 204), ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਆਪਹੁਦਰੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ।

(13) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਡਵੋਕੇਟ 1 ਜੀ। ਨਰਲਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਏ (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਰਗੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਅਜਿਹੀ ਹਰੇਕ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਰਚ ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੋਟਾਂ ਪਾ ਕੇ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੋਟਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੋਕੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਪਰਸੈਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਦਿੱਤੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਲੰਕ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਮੇਟੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਲਾਗੂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰਕੇ, ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐਕਟ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਅਭਿਆਸ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਥੋਂ ਕੋਈ ਕਮੇਟੀ ਅਯੋਗ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੰਬਰ 5, 18 ਅਤੇ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। 2007 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 5 ਵਿਧਾਨਿਕ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ 12 ਏ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 254 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਫਰਵਰੀ, 2007 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਸਿਆਸੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ। -ਪਾਰਟੀ ਧੜੇਬੰਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਗੜਬੜ। ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਚਨਬੱਧਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 18 ਮਈ, 2007 ਦਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਕ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੀ।

(14) ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(15) ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਰਾਏਕੋਟ (ਲੁਧਿਆਣਾ) ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਮ ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀ. ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਹਾਰ ਗਏ ਸਨ। . ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 14 (ਈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ 1911 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਨੰ. 3 ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ/ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ,

AND OTHERS (*Uma Nath Singh, J.*)

ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਖਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 16, ਉਸੇ ਐਕਟ ਦਾ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਉਪਬੰਧ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 2007 ਦੇ ਸੰਸੋਧਨ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ-ਮੋਟਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 35 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਲੰਕ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਕਲੰਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਅਨੰਦ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਫਤਰ ਦੀ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਇਰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਓਮ ਨਰਾਇਣ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ, ਸ਼ਾਹਜਹਾਨੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (10) ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"9. ਨਿਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਲਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਐਕਟ ਦੇ. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਨੂੰਨੀ, ਬੇਕਾਬੂ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਜਿਹੀ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਨਰੀ

ਸ਼ਕਤੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗੀ।
ਇਹ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ
ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਵੇਗੀ।

(16) ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ incpara2 13 oEf ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜਪਾਲ, ਮੰਤਰੀ, ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਹਟਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਉਂਦੇ। ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਦਲੀਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਡਰ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੋਬਲ ਡੇਗਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ. ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਲੜਨ ਜਾਂ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਜਾਂ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਲੰਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਮਜੀਦ (11) ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਨੰਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਭਟਕਣਾ, ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ 1993 (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੋਧ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਉਪਜੀਵਕਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਲਈ. ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ

AND OTHERS (*Uma Nath Singh, J.*)

ਰੱਖ ਕੇ ਰੋਕੀ ਹੋਈ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਠੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਕਲੰਕ ਲਗਾਏਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਾਮਜ਼ਦ ਹਨ, ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਚੋਣ ਜਾਂ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਧਾਂਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਕਲੰਕ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਨੰਦ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, 2007 ਦਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 5 ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਫਤਰ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

(17) ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਇਸ ਸੋਧ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿਆਸੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਇਸਦਾ ਅੱਗੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੀਵਿਲਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਖੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਆਪਹੁਦਰੇਪਣ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਲੰਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਘਿਣਾਉਣੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(18) ਇੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ 2007 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 2007 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 10900 ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ,- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1998 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 124/DB

7 ਸਤੰਬਰ, 2007

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860—S.302—ਮਤਰੇਏ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ—ਕਤਲ—ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ—ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੇ.ਐੱਮ.ਆਈ.ਸੀ. ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਪੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ 'ਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ—ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸਿਵਲ ਵਿਵਾਦ—ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ — ਨਰਮ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਗਿਆ — ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਐੱਸ. 302 ਤੋਂ ਐੱਸ. 304 ਭਾਗ IIPC ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ 6 ਸਾਲ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨੋ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਰਮ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੁਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੀੜਤਾ ਤੋਂ ਇਸ ਲਈ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵੱਧ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੋਲ ਗਿਆ